

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ES VIDEKI FUGGETLENSÉGI PART KOZLÖNYE.

Egy évre 10 lrt - kr.
Félévre 5 lrt - kr.
Negyedévre 2 lrt - kr.
Egy hónapra 1 lrt - kr.

felelős szerkesztő: **BARTHA MÓR.**
Főmunkatárs: **Dr. KIRÁLY PÉTER.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hat hónapra post sorost 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többző hirdetések alkú szerint jutányos aron vetetnek fel. Bélyeg-díj nélküli külföldi postai díj 30 kr.

Töprengés és remény.

A történelem bizonyosága és az erkölcsi világrand örök törvényei szerint is, a fokonzéki tökélyesbülés és haladás képezi az emberiség életcélját. Ezen magasztos célért törhetlen lélekkel küzdeni, azt közelebb hozni, vagy ahhoz az emberiséget közelebb vinni: hivatása az embernek.

Ha azonban az életben a társadalom ezervalózatú jeleneteit, eseményeinek hullámzó tengerét átható vizsgálataunk tárgyává tesszük: azon szomorú, de kétségtelen igazságra jutunk, hogy az nem oly jó és kifogástalan aminő lehetne s lennie kellene; sőt nagyon is bütlentlett nagy hivatása s magas rendeltetéséhez.

Korunk az anyagi téren bámulattal határos eredményeket ért el. Ennek igazolása végett nem szükség a számos géptani felfedezésekre, alkotásokra és az ipar csodáira hivatkozunk... e téren a haladást a gyermek is elismeri; de erkölcsileg oly nyomorult és kárhözváltásra méltónak találjuk, akár mint a római császárok kora volt. Az érző szív összefacsarodik, s magas rendeltetése világos tudatára felemelkedni bíró ember arczát égető szegénypir borítja be, ha figyelmesen szemléli a mai divat alakító hatása alatt álló társadalmat.

Fáj látnia, hogy gunyolnak itt ki mindent, ami az embert felülemeli a föld göröngyein; amit megszentelt az idők emléke, az elnémitott erkölcsi jó érzés.

Az ifjunak szép álmai után rideg ebredés következik s mosolygó, üde arc helyett komor, redős kép jut. Ha olykor-olykor feltűnnek néhány jelesek előttünk, szokatlan jelenségnek látszik önkénytelenül is azt kérdezzük: mit keres a gyöngy az iszapban, a lilium a gyom között?

Fáj látnunk az életben, hogy az üres tartalmatlan közvélemény mint hordja tenyerén a neki hizelgő törpéket azokra pedig, akik szívök legszentebb megyőződését tántoríthatlan szilárdsággal követve, nyugalmokat feláldozva magasztos célokért, az emberi nevet megdicőítő eszmények diadaláért fáradsalmakat legyőzve küzdenek: egy pillantása sem esik. A társadalmat elárasztó utca-bölcsek a világot, az életet zsibvásárrá tették, ahol léleknyugalom, becsület árán is csillogó rendjeleket vásárolnak a hiszékeny nagyra-vagyók.

E korban — úgy látszik — gyártmány, áru minden, az agy gondolatától a szív dobbanásáig. A nemzetek kormányzóit által véghez vitt s az éretlen lömveg által édig magasztalt csillogó letteken, ott ég a hajhász önérdék bélyege!

Rakva a társadalom, a világ itéleté szerint alkalmzkodóknak, az eszélyeseknek tartott, de az örök igazságitéleté előtt mag nem állható nyomorultakkal; akik a puszták vad fiához hasonlóan tüzre rakják a királyok és bölcsek mumiáit; ostromolják minden értelem nélkül, szemérmelenül a legmagasabb s legszentebb igazságokat: durva kezekkel meg akarják fosztani a teremtés koronáját az embert, minden más teremtménytől megkülönböztető sajátságától: az örök erkölcsi érzettől a bölcs alkotó által benne felgyújtott égi lángtól, melynek világánál vezérelneti pedig biztosan az élet szövevényes utain s haladhat tévedezés nélkül eredeti célja fele.

Bizony köteteket lehetne írni, ha megközelítőn leaktárnók rajzolni társadalmunk ferdeségeit, kimutatni hiányait, de hát arra terünk szük és mellőzzük. Egyet azonban még említsünk meg, ami talán éppen a magasabb körökben legelterjedtebb kór, de a divatos előítéletnek, a félszeg fogalomnak annyira tetszik, hogy a becsületnek más tisztességesebb megmentőjét maholnap nem is ismernek. Ez a párviadal. Azt hiszik e maniakusok, hogy az erény és becsület a kard ügyes forgatásától vagy a pisztoly egyenes irányzásától függ és nem egész életen át magasztos célo-

A polgármester kabátja.

— A Debreczen tárczája. —
Irlta: **Nansen Péter.**

A néhány évvel ezelőtt elhunyt Hóelt polgármester iratai között pecsétes levél volt a felirással:

Ezt az irást halálom után tegyék közé a Berlingska Tidenje vagy más lapban, mely Dunaiban elterjedt.

A boritékban ez volt:

Biróságaink, törvényszerkesztőink és erkölcsbiráink okulására vallomást akarok tenni arról a lopásról, melyet negyven éves koromban követtem el, egy évvel azután, hogy a derek városka polgármestere lettem, melyben minap ültem meg hivataloskodásom határozódik évét, amikor is a rokonszenveök annyi jelét kaptam.

Uri vendégségen voltunk Lillie tartományi tanácsosnál. Ebéd után báró Orneheim, dr. Colheim és én whietet játszottunk. A hangulat igen fesztelen volt. Ebédnél jó bort ídögáltunk s folytattuk a borozást ebéd után is.

Különösen a báró vott jó kedvében. Hosszu historiat beszéltek arról, hogy a reggel egy falusi lelkésznek eladott két vén lovat legalább is kétszáz márkával dragabban, mint a mennyit megérték. Diadalmasan vette elő a bugyellarisát és mutogatta a bankókat, melyeket a szegény falusi paptól vett ki.

A többiekhez képest én józan voltam. — Én is kóstoltam ugyan bort, de a fejem teljesen tiszta volt, tudtam, hogy mit teszek s mondogt.

Veletlenül az asztal alá pillantok és ott egy százast látok. Bizonyos, hogy a báró ejtette le, — a mikor a bugyellarisát mutogatta. Már leaktartam hajolni, hogy felvegyem és a gazdájának átadjam, mikor hirtelen megszallt a vágy, hogy megtartsam magamnak a pénzt.

Nem volt egyebem, mint a fizetésem. Ez éppen elég volt arra, hogy mint legényember gondok nélkül megélejek. Mégis meglehetősen össze kellett huznom magamat, hogy részt vehessek mindenben, ami az állásommal járt. Azonfelül még diákoromból volt egy csomó adósságom, szóval 100 korona nagy pénz volt nekem. Telikabátot akartam venni érte, mire szükségem volt.

Nem is volt az egyedüli ok. Valami sajtószertünger ebredt fel bennem, hogy lopjak. Villámsebességgel készítettem tervem és oly hidegvérrel hajtottam végre, hogy magam is bámulatba ejtettem, mintha a játékokra figyelnék. — Úgy tettem, mintha a játékokra figyelnék.

szivart vettem elő, megváltam, elejtettem a kést.

Epen a bankjegy mellé esett. A többieket a játék sokkal inkább foglalkoztatta, semhogy figyeltek volna rám. Bosszus mozdulattal lehajoltam és úgy tettem, mintha a késemet keresgelném, mialatt a bankjegyet egész nyugodtan bedugtam cipőmbé; jó mélyen begyömöszöltem, azzal felelőtlen, szivarra gyújtottam s néztem tovább a játékokat.

Következett a leszámolás. A báró 20 koronát vesztett. Fizetni akar.

— Hiszen önnek nem valami nagy dolog mondám nevetve, tulajdonképp jobban ki kellett volna önt fosztanunk. Poharam megtöltöttem s kezeitotiam a doktorral. E perczen megszólalt a báró:

— Az ördögbe is, 100 koronám hiányzik.

Nyugodtan kiittam a poharamat és mondtam: Báró ur, ön talán rosszabb embernek mondta magát, mint aminő valósággal. Talán csak 100 koronával csapta be a derek falusi papot.

A báró megegyeszer megolvasta a pénztételt. Szavamra mondom, 100 koronám hiányzik. Olyan pityókos csak nem vagyok, hogy olvassni ne tudnék. Tisztelt házigaádzánk fordult a tanácsoshoz — olvassa meg, mennyi pénzem van. Amikor a fogadóból jöttem, nyolcz darab százasom, és tizenöt darab 20 koronásom volt. Most csak hét darab százast látok.

kért való nemes közdelem s önfeláldozás által nyerhető. Azt hiszik hogy fejük, szívök ürességét elfedezhetik a fegyver csillogó fényével, vagy félelemkeltéssel utját állhatják a szellem hatalma terjedésének s kisebbé tehetik amivel magok nem bírnak — az erény értékét.

Am gondolkodják, akiben becsületes szív és lélek van, a becsület-szerzés vagy védelem e kör tünete felett!

Bizony fáj látunk, hogy az erkölcsiség az emberek közt nem előre, hanem inkább visszafelé fejlődik; de biztasson a remény, hogy ez nem mindig lesz így s jön idő, amikor ha az erkölcsileg magas színvonalon álló szavazatok visszatekintenek e mi korunkba — szánalmat éreznek felettünk s ha e kör erkölcstörténetét megírják: sőtét kornak jellemzők ezt a kort. Megérdemljük.

Akik a tiszta erkölcsiséghez közelebb állanak; reménykedjenek, hogy belátva tévuton járását, még e kor is javulhat és megkezdheti azt az utat, amely magasabb erkölcsös bíró jövő felé vezet. Kevesen vannak bár, de mégis küzdenek kitartással. Az erkölcsiség Istene a siker örömét adja nekik jutalmul, Az emberek pedig akiket megnyertek, az elismerés koszoruját tesszik fejükre, emlékükre.

Szent-Imrey György.

A képviselőház ülése.

Almos kedvetlenség ömlött el tegnap febr. 6 — az egész házon, ami arra enged következtetni, hogy a képviselők párt-különbőség nélkül beleuntak már a parlamenti komédiába, vagy inkább a semmittevésbe.

A tegnapi ülés megnyitása után Bolgar Ferencz kért szót a budapesti esküdtek folyton való zaklatása miatt; — ezt, egyszerű szavazással, nem engedték meg — s Daniel

Általános derűtség közi fogta a tanácsos a penzcsomagtól és megolvasta Dr. Dolben barátom, ha még el tanuja milyen kínos jelenet volt, mikor a tanácsos kijelentette, hogy csakugyan nincs több hét darab szárnál.

Bizonyos ön benne, hogy nyolcznak kellene lenni?

Oly bizonyos, felelt a báró, hogy esküt mornak rá tenni. Megolvastam mielőtt ide jöttem.

Hosszu kínos szünet. Sajnálom, báró ur — szólt a házigazda — de ha itt volt, itt is kell lennie a pénznek.

Emlékszem, hogy e perczben mintegy résavetet éreztem, nem a báró iránt, hanem a kedves házigazda irányában, akinek nyilván igen kelemetlen volt, hogy ilyenmi az ő házában történt. Már inkább ki akartam jelenteni, hogy én üztem rossz tréfát de hallgattam. Először meg akartam tartani a pénzt, másodsor valamikülönöse érzés borzongatót végig, hogy én vagyok a tolvaj és a rendőr egy személyben.

Keresztek az elvesztett bankjegyet. Kérdések és vélekedések röpködtek.

Bizonyos abban báró ur, hogy a zsebemben volt a pénz?

Nem volt előzőleg valakit másárolni?

Talán még a felsőkabátjában van a pénz?

báró miniszter nyújtott be jelentést a statisztikai hivatalról; azután névszerinti szavazások folytak arra: megengedi-e a Ház, hogy Lakatos Miklós, Rakovszky István és Blaskovics Ferencz napirend előtt felszólaljanak? Nem engedték meg. Általában 110—112 honatya vett részt a szavazásokban, a többi a folyosón tartózkodott s leste a bécsi audenciák híreit a melyekből a következő főbb pontokat foglaltak össze:

1. A felség nagyon is óhajtja a békés kiegyenlítést, azért utasította Széllt és Bánffy-t a további béketárgyalásokra.

2. Széll, mint a felség megbízottja hajlandó nyilatkozatot tenni az ellenzéki pártok előtt, hogy az országgyűlést nem oszlatják föl, ha az indemnitást Bánffynak megszavazzák.

3. Bánffy hajlandó kijelenteni, hogy mi-helyt a béke ügye az indemnitás és a provizorikus javaslatok megszavazásával befejeztetik, rögtön megy és ezt hajlandó a Ház nyílt ülésében is kijelenteni.

4. A kuriai bíraskodás javaslata oly irányu kiegészítésének a tárgyalásába, a minő Apponyi gróf kívánt, hajlandó bele-menni a kormány.

5. A békefeltételek egyéb pontjainak megtartását a pártok garantirozzák kölcsönös határozatokkal.

Mind e kérdésekről sok szó esett. — A legnagyobb akadály a kiegyenítésnek még ma is a makacs ragaszkodás ahhoz, hogy az indemnitást Bánffy alatt eresszék át.

A politikai beszélgetés között egyszer csak vidám mozgóadás támadt. A Magyar Színház két szép asszonya jelent meg a folyosón, hogy a színészhál jegyeit arusítsák. A két asszonyka elől, tárczájukat szorongatva menekültek a fiatalok, de mosolyogva állottak meg az öregek és vásárolták a jegyeket, a Ház egyik papja pláne többet vásárolt. Benne legnagyobb a hajlam az ügyhöz, mely oly szép asszonyok által van képviselve.

A báró időközben egészen kijózanodott, és éppen nem barátságos hangon szólt: Ismétlem, nem tévedek. Egy százasom hiányzik.

Erre én, kissé gúnyosan, de egyébként nyugodtan és hidegen szóltam: — Miatán a báró ur, feltétlenül bizonyosan beszél, nincs más hátra, minthogy mi, akik vele játszottunk megmozgatásuk magunkat. Én a városi rendőrség feje, elsőnek bocsátom magamat a báró ur rendelkezésére.

Szavaim elérték a kívánt hatást. A báró belátta, hogy a tanácsos hazában a dolgot nem állíthatja elire, és grandseigneuri hangon mondta, hogy a doogrol nem érdemes beszélni, majd kiderül másnap.

Nyomott hangulatban oszoltunk szét. Az ajtónál fölembe sugott a házigazda, hogy másnap beszélni szeretne velem.

A doktorral mentem haza. A doktor nagyon haragos volt a báróra, aki az ő véle-ménye szerint tulajdonképpen alapos lezket érdemel, mert az egész társaságot lopással gyanusította.

— És ha hiányzik is száz koronája nem is sajnálom. Csak igazságos, hogy a pénztől, melyet olyan kevéssé gentlemanlike módon szerzett; ismét szabaduljon. A megcsalt pap bizonyára föloldana bűnéit a tolvajt.

— Annaira talán mégis meojuék — szóltam én — a magam részéről a lopást a legutásatosabb és legáljassabb bűnnek tekintem.

A béketárgyalás.

A béke csillagzata tegnap zenitben volt a ház egén. Minden a békét leheli, hirdeti a békevel legellentétebb csoport is eleendő-sedett, máskor mozgékony emberei megvonulva útek helyükön; vagy közrefogták Széll Kálmánt, s Gajari Ödön, Palszky Agost és mások hevesen disputáltak a korona meg bizott-jával.

Mindezt a Széll Kálmán és Fejerváry báró bécsi útjának az eredménye okozta, mely nem kedvező sem Bánffy baróra, sem a béke-ellenzék érdekeire nézve. A király melegen óhajtja a békét és ezért utasította Széll Kálmánt az ellenzékkel való tárgyalás folytatására, a mi azt jelenti, hogy a kormány bizonyos engedményeket fog tenni.

Széll Kálmán tehát, tegnap folytatta a béke érdekében való tanácskozást, beszélt az össze ellenzéki kitűzésekkel és e beszélgetés nyomán támadt a nagy békés fordulat az emberek kedvében.

A kibontakozás úgye mint jó forrásból halljuk ekkótt áll:

A kormány — mint tegnapi táviratunkba is rámutattunk — a garanciákat akkótt adja meg, hogy az ellenzékkel való megállapodást part-értekezlet elé viszi és párt határozzatja szentesíti.

Ezt a párt-határozatot, vagyis megállapodást a korona a képviselőház nyílt ülésében publikálja.

Széll Kálmán, a király megbízottja, oly hivatalos nyilatkozatot fog tenni, hogy az országgyűlést a király nem oszlatja föl.

A kormány belemeg a kuriai bíraskodásról szóló javaslathoz Apponyi gr. kíván-sága szerint való módosításába, illetőleg ez alapján való tárgyalásába.

Az ellenzék a garanciák s a már eddig megállapított kölcsönös biztosítékok alapján hajlandó az obstrukciót leszerelni és a indemnitást átengedni, természetesen föltéve, hogy ha a házszabályok revíziója dolgában megállapodásra tudnak jutni.

A kormány az ellenzék utolsó üzenetére való feleletet délután átadta szóbeli közlés alapján a disszidenseknek. E célból 5 órakor összejöttek Bánffy, Fejerváry és Lukács miniszterek, Szilágyi Dezső, gr. Andrássy Gyula, gr. Csaky a disszidensek megbízottjai és Széll Kálmán a király megbízottja a miniszterelnöki palotában.

A képviselőház folyosóján a béke közeledtét általában örömmel beszéltek. E egy csoport ugyan mindkét oldalon duzzogde

Érten, ha valaki szevedélyből gyilkol. A nyomor es ehség mian ékövetett lopas is menthető, de lopni tisztán a pénz kedveért aljas dolog.

Magam örültem, hogy sikerült ezeket az igazsag hangján elmondani. Közben szurkol-tam, hogy a pénz a cipőmben nem esu-szik-e fel.

Odahaza vidáman rágyújtottam. Arra gondoltam, hogy a báró most bizonyára olyan szivart szív, melyet az ebéd után lattam, hogy z-ebre tett.

Tulajdonképen jobb-e ő nálam?

Rúgán éreztem magamat ilyen mege-légedtnek. Előttem az asztalon a lopott pénz. Ugy éreztem magamat, mintha örököltém vagy sorsjátékon nyertem volna.

Másnap délelőtt felkerestem a tanácsost.

Kedves polgármester ur! Ez tegnap esunya egy historia volt. Mit legyenek? Csak azt gondolhatom, hogy a csalás lopó t. Hirtetteen ugyanis, mert becsületes embereknek ismerem őket, de a látszat ellenük szól. Nem szeretném azonban a dolgot nyilvánosságra juttatni es azért írok a bárónak, hogy megállítsa a pénzt es küldöm neki, hogy megember. Sajnáltam a 100 koronáját.

Tudtam, hogy Lillie tanácsos nem gazdag ember. Sajnáltam a 100 koronáját.

Kedves barátom, én a dolgot, annyira komolyan veszi. A báró borgözös volt, annyira az egész.

a nagy többség pártkülönbég nélkül bele-
fáradt a harcba és csak igen komoly okból
folytatná a régi szívóssággal.

Azt hiszik, hogy a hét végén már meg-
lesz a béke, illetőleg Bánffy megteheli a Ház-
ban garanciai nyilatkozatát. De hát mégis
csak a hét végén?

Kormányparti forrásból a következő ügy
állást állapíthatjuk meg:

A kormánynak és Széll Kálmánnak
egyező választ az ellenzéki pártok legutóbbi
üzenetére tegnap délutáni öt órákor ad-
ták át a disszidensek vezérének a miniszter-
elnöki palotában. A válasz tárgyalására már
ma egybeül az ellenzéki pártközi konferencia.

Széll a tegnapi képviselőházi ülés alatt
fölkérte az ellenzéki pártok bizalmi em-
berait s egyenkint kapacitálgatta valamennyit
arra, hogy a választ alapján kössék meg a
békét.

Tájékoztatta őket, a mint híre járt, külö-
nösen arról, hogy az indemnitynek még a
Bánffy-kabinet lemondása előtt való átbocsá-
tását felsőbb helyen is feltétlenül szükséges-
nek tartják, továbbá, hogy teljes garancia
nyújtható abban az irányban, hogy a béke-
kötés megvalósulása esetében semmi esetre-
sem fogja a kormány feloszlítani az ország-
gyűlést.

Egyébként arra kérte Széll Kálmán az
ellenzéki megbízottakat, hogy a házszabály-
revíziót s a kuriai bíráskodási törvénybe-
nézetük szerint megfelveendő rendelkezéseket
is vonják be legközelebbi tanácskozásuk
körébe. Ennek az óhajtsanak, mely a delután
átadott válaszból is elfordul, elegendő fogak
tenni az ellenzéki megbízottak, a mit formai-
lag is megkönnyít az a körülmény, hogy
Apponyi Albert grófnak a kuriai bíráskodási
javaslat kibovítására, és Győry Eleknek a
házszabály-revizóra vonatkozó munkalatai már
ki is vannak dolgozva.

A szabadelvű párt békebarátainak az a
meggyőződésük, hogy az utóbb említett kér-
désben nagyobb nehézségek nélkül létre-
jöhet a megegyezés s hogy általában nem
lesz többé komoly akadály a békének, mielőtt
a nyújtható garanciákat elegendőnek fogja
találni az ellenzéki az indemnity átbocsá-
tására.

Ezt a reménykedést azonban nem kis
mértékben megingatta a Ház folyosóján a teg-
nap iles vége táján szárnyra kelt az a hír,
hogy a függetlenségi pártnak egy része állha-
tatosan ragaszkodik egy pontozathoz, a mely
az eddigi békétárgyaláson csak masodszorban

szerepelt, sőt a melyről, legalább a szabad-
elvű pártban, az volt az általános vélekedés,
hogy hallgatag megegyezéssel el van ejtve.
Ez a pont a választói jog kiter-
jesztésére vonatkozik. Egyes független-
ségi képviselők úgy nyilatkoztak állítólag Széll
Kálmán előtt is, hogy az öt hónapos obstruk-
ció rájuk nevezetesen kárba vesztett dolog
lesz, ha ebben a kérdésben legalább némi
eredményt nem mutathatnak föl.

A szabadelvű párt sorából a legbuszább
békebarátok is azt válaszoltak erre a követel-
ésre, hogy a választói jog kiterjesztésének
kényes problémája hosszú ideig tartó alapos
tanulmányokat követelés azt senki, sem a
mostani, sem az új kormány nem mondhatja
meg előre, vajjon ezeknek a tanulmányoknak
az eredménye nemzeti szempontokból meg-
fogja-e engedni a választói jognak az egész
országban való kiterjesztését.

A szabadelvű pártban ennek a kérdés-
nek az előtérbe helyezését, ha csakugyan
bekövetkezik, körül-belül egyértelműnek tart-
ják a békekezdés megkezdésével. Még e-
nélkül is, a mint a dolgok ma állanak, bizo-
tosra vehető, hogy szombat előtt nem törté-
nik meg a végleges döntés. Arra, hogy a
mostani kinos bizonytalanságom, tovább
is elhúzzák, egyáltalán nincs hajlandóság sem
a szabadelvű pártban, sem pedig az ellenzék
táborában. De hát mégis ingadoznak a béke
fontosnál-fontosabb kérdésében? Hisz igaz,
hogy a fontos ügyek komoly megfontolást
követelnek, de bizony már szinte egy hónap
folyamán át komolyan meg is fontolhatták
volna!

BELFÖLD.

Bizalom és bizalmatlanság.

Feljövőről meggye közgyűlése
ma W e s e l é n y Lajos indítványára a
csongrádi, debreczeni és mosoni obstrukciót
eltiltató átiratokat, mint időszerűtleneket, a na-
pirendről levette.

Vasvármegye Hevesmegye átirata felett
naprendre tért. Somogy megye pedig ugyan-
erre a kormány iránti bizalom szavazás és az
obstrukció ellenes indítványokkal.

A branyiszkói hősök emléke.

Folyó hó 5-én vasárnap, hajnalban in-
dult el az eperjesi jogakadémia polgársága a
B r a n y i s z k ó hegyre, hogy az ottan
épen 50 év előtt ezen a napon vívott diadal-
mas csatáról megemlékezvén az ifjuság hatal-
mas koszoruját a felállított emléktáblázatára
tegye.

Az óriási örökzöld koszoru nemzeti sza-
laggal volt körülvéve, a melyen arany be-
tűkkel díszlett ez a felirat: „Az eperjesi jog-
akadémia polgársága a branyiszkói dicső
hősöknek. Utközben Sirokán a közjegyző is
csatlakozott külön szónon a kis csapatához.
Dérmesztő hideg volt s a metsző szél hatal-
masan futta a nagy havat, mely a vidéket
borítja.

A hegytetőre déli 12 órakor érttek fel, a
hol az emlékoszlop atellenében egy kis ká-
polna áll, közelében pedig az egyedüli ház, a
melyben egy paraszt család lakik s a mely
szálat „Hvala bohúnak“ (Hála Istennek) ne-
veznek, mert így szoktak a kocsiok felsőhő-
tani, ha a merdek uton a hegy é legmagas-
sabb pontjához felértek.

A küldöttség az emlékhöz nagy hőmező-
kön jutott s a hatalmas koszorut egy kis
ünnepélyvel helyezték a magánosan is oly
hősi dolgokat regélő emlékre. — Osztermann
hazafias beszédet mondott, a mely után

Sikorszky Sándor egy költeményt adott
elő. A megható kis ünnepélynek részesei
azután elmerültek a felséges látvány szemlé-

lésébe, a melyet a páratlan szép vidék s ennek
gyönyörű kilátása nyújt. Az egész Szepesség
a szemlélő elé tárul s a Magas Tatra mint
megannyi óriási gyémánt hegyesség ragyogott a
tündöklő napsugarban. A küldöttség a késő
esti órában érkezett nagy lelkesedéssel vissza
Eperjesre. Az itt megjelenő Eperjesi Lapok
tegnapi száma a lelkes vezércikkben és
tárczaközleményekben emlékezik meg a jelen-
lőségteljes eseményről és melegen üdvözlik a
jogakadémia ifjuságát, melynek koszoruja az
egész nemzet kegyelletes megemlékezésének
jelképe.

Ezt a csatát és emléket vette fel a Deb-
reczeni már mult évi szept. 4-iki tárczájába

KULFÖLD.

Harc a Filippi szigeteken.

Tegnap a következő hivatalos távirat
érkezett Dewey tábornoktól Manillából:
„A fölkélok tegnap éjjel általános táma-
dást intéztek. A csata ma folytatódik. Az ame-
rikaiak akciója általában sikeres volt. A föl-
kéloket visszaűztük. Az amerikaiak harczo-
nala tért nyert.

Egy manillai távirat melyet itt közhírré
tettek, ezt mondja: „Az amerikai ezirkálóhajók a fölkélokre
lüzelték a város északi és déli részén. A
város nyugodt. Otis tabor teljesen ura a
helyzetnek.

Bonapartista úszemek Belgiumban.

Franciaország panaszt emelt az itteni
kormánynál, a belga földön szőtt bonapartista
és royalisztikus cselekvések miatt. Itt arról
beszélnek, hogy Yorki Napoleon herceg ki-
utasítása küszöbön van.

Don Carlos kölcsöne.

A kormány Párisból azt a jelentés
kapta, hogy Don Carlos tárgyalásai páris
bankárokkal 15 mil. frank felvétele ügyében
kedvező eredményre vezettek.

Újabb francia hazatérés.

Már az éjjel hozta a táviró a hírt, hogy
Hourcart vizsgálóbíró tegnap elfogatai pa-
rancsot adott ki egy nyugalmazott gyalogsági
hadnagy ellen, a ki a XX. hadtesthez tartó-
zik. A hadnagyt a kinek nevét az éjjeli tá-
virat még nem közölte az a vád terheli, hogy
nemzeti védelemre vonatkozó maskülönben
alárendelt jelentőségű okmányt idegeneknek
akart kiszolgáltatni.

A Széchenyi lakomál

A nemzeti kaszinó vasárnap tartotta meg
az évi Széchenyi lakomáját, immár a har-
minczhatodikát, melyen Széchenyi emléket
evokálják ünnepi szónokok. A tegnapi lako-
máú ifj. gróf Zichy János volt a szónok,
a ki Kazinczy hszaszerezetéből indulva ki az
ő példájának követésére buzdította a kaszinót.
A társaság a grótot zajoson megéljenzette, a
minthogy utána ugyanolyan enzív visszhangot
keltett gróf Károly István beszéde, mely-
ben Rüdolf trónörökös és Erzsébet kiraly-
néról emlékezett meg.

A lakoma, melyet a kaszinó első emeleti
termében tartottak délután 5 órakor vette
kezdetét. Az asztalok kaprázatos ezüstjét iz-
léses virágdíszítés egészítette ki. Az asztal-
főt az ünnepély szónoka fog-
lalta el, előtte egy elővirágokból alkotott emel-
vényen állt a tokaji borral megtöltött Széche-
nyi serleg.

A harmadik fogásnál felemelkedett he-
lyéről ifj. Zichy János, a lakoma szónoka
Nagy beszédének lényege a következő:

Tisztelt uraim!

Széchenyi István honfui lelkének jól
esethetett az a gondolat, hogy évenként emléke
össze fog forrni honfitársainak hazafias érzel-
mével jól esethetett neki az a tudat, hogy az
ő neve a haza nevével egy időben kijtve,

C. M. Holst polgármester.

mindig újra és újra meg fogja nemesíteni azoknak szíveit, kik e pillanatban az ő nagy emlékének áldoznak.

Azt a kort, melyben Széchenyi István élt, a maga szenvedéseivel, keserveivel, anyagi és erkölcsi veszteségeivel együtt egy nagy, egy gyönyörűségeen szép korrá varázsolta.

Széchenyi az igaz arisztokrata azt akarta, hogy a nemzet jobbja maradjanak mindig jobbak, hogy a nemzet nemesei legyenek mindig nemesebbek a többinél, hogy a haza arisztokráciája valamint társadalmának vezetői mindig méltók legyenek azon szerephez, melyet nekik szántak a nagy időknek nagy hagyományai.

Az idealizmusnak kétségkívül ki kell hatni az állami életre is, hisz alig van már idealizmus ebben a hazában, a társadalom egy nagy része az anyagelviség lejtőjére lépett, leszállt a magasból, onnan, hova Széchenyi vezette fel a nemzetet és a honnan ő meguntatta neki az ígért földjét.

A nemzet pedig — ha élni akar, ideálokraván szűksége, mért ha életet akarunk egy nemzetet, ha erőssé, nagygyá és hatalmassá akarjuk tenni, úgy nem szabad a gyakorlati haladás érdekében ideáljait lerombolni és megsemmisíteni eszményiségét, mert ha a nemzetből kivész a képesség arra, hogy valódi eszményképeket teremtsen meg magának, kivészett egytől élet- és ellentétlenség képessége is. Vénebb let-e ez a nemzet, a melynek szíve nem öregedhetik meg soha? — Én nem tudom.

Fáradt-e ez a nemzet melyet a multban nem tudott megtörni semmi? — Én nem tudom! Egyet tudok csak, t. uraim, és ez az, hogy ha e nemzet sokáig, akár élni, a kkor sokáig kell tudni léteznie, egyet tudok és ez az, hogy ha e nemzet meg akarja élni a második ezer éves születése napját, újra vissza kell vinni, vissza kell varázsolni ősi tisztá idealizmusát.

És ha ez úgy lesz t. uraim, akkor talán újra magára fogja ölteni társadalmunk régi magyar jellegét, akkor újra ragyogni fog azon szellemben, mely Széchenyi szelleme volt a melytől e pillanatban áthalva, legnemesebb magyar és a legmagyarabb nemes emlékére írtam ezen sorleget.

A tetszés oly vihara tört ki a szónoki tüzzel és nemes páthosszal elmondott beszédre, minőt ritkán látnak a kaszinó termei; a szónokot minden oldalról körülvétték s melegen gratuláltak a fényes sikerhez. Midőn a kedélyek lecsendesültek, Karolyi István gróf állott fel, ki megindult hangon emlékezett meg Rudolf trónörökös halálának 10 éves évfordulójáról és Erzsébet királynénak a közel multban történt elhunytáról. A mélyen érzett fájdalom hangjai rezdültek meg a szónok ajkain s látszott, hogy minden szó, a mi ajkáról tör elő, szívéből fakad — s annak minden hangja a társaságban vizshangra lett.

H I R E K.

Farsangi naptár.

Február 11-én postások és távirtdalostiztek mulatsága a »Korona« vendéglő dísztermében.

Február 14. Jogász és tisztviselőkör elmez estélye »Bika« dísztermében.

Február 18. Szedésversenyel egybekötött nyomdász bál a »Margit fürdő« táncstermében.

Február 25. Az izr. jótékony négyzet »debreczeni vásár« mulatsága a »Bika« dísztermében.

Február 26. Jogász táncszestély a »Margit-fürdő« táncstermében.

Jövahagyott közgyűlési határozat. Az Ispóaly-utca 19 ik számú puszta telek elidegenítése tárgyában hozott közgyűlési határozatot a belügyminiszter mai leiratával helyben hagyta.

Az óhát bérbeadása. Az óhát puszta bérbeadása ügyében ma délelőt tartották meg az árverés, amikor is a belső óhátért Fried Emil a régi bérlő évenként 30,025 forint, a külső óhátért pedig Rosenfeld Salamon 39200 forint ígért s így nevezettek mint legtöbb ígérők lettek az óhát puszta haszonbérlői.

A mulatság vége. Szabó Antal ácsmester, a mint erről tegnapi számunkban említett tettünk, egy külvárosi korcsmában mulatott barátjával és mikor részeg állapotban haza akart térni a posta kert közelében levő árokba esett s mire reggel a rendőri őrzőráskadt, — dermedt a gókkal elkenysz-redettén eszméletlen állapotban fekvő. Bevitték a kórházba, ahol ma reggel a nélkül, hogy eszméletre tér volna meghalt. A vizsgálatot a cs. n. a. g. y. Ferencz r. fogalmazó vezette s mivel bűncselekményt nem látott fennforogni a további vizsgálatot becsúszította s a szerencsétlen véget ért embert eltemették.

Népkönyha javára a mai napon illetékes helyre leadó juttatás céljából 8 koronát a következő levél kíséretében vettük át: »Te... Szerkesztő... A nőegylet által fenntartott népkönyha javára a Halván külvárosi leányiskola III. IV. osztályú növendékei 1 kor. 92 fill. az ismétlő leányiskola növendékei 1 kor. 44 fill. ért, együtt 3 korona 36 fill. ért gyűjtötték, amelyet a magam részéről 4 korona 64 fill. re pótolva összesen 8 koronát küldök s kérem legyen kegyesen ezen összegét rendelkezése helyére eljuttatni. Debreczen, 1899 febr. 7. kivaló tisztelettel: Kiss András s. k. ev. ref. l. tanító.

Színház köréből. B. P. Polgár Gyula jellemzész és iskolai előadó által a helybeli színházban kedre és szerdára tervezett gyermek előadások közbejött körülmények folytán a hét utolsó napjaira halasztottak e; a napokat és az előadás programját részletesen közölni fogjuk t. olvasóinkkal.

A »Debreczeni Tornaegylet« — a mint halljuk, — nemrég elert és felmutatott sikerén felbuzdulva, most újra táncmulatsággal egybekötött vívőversenyt tervez, melyet valószínűleg április első felében tart meg. — Azon siker, mely a decemberi vívőestély alkalmával koszoruzta a rendezők fáradságát, már magában veve biztosítékot nyújthat városunk művelt közönségének arra nézve, hogy ismét egy vidám, élvezetes estélyben lesz része.

Gyalóky Lajost a Nagyváradi kir. törvényszék nyugalmazott elnökét f. hó 4-én kísérték el örök nyugháza helyére Nagyváradon az Apáca-utca gyászházából, e hó d. e. egymást érte a tömérdék látogató, hogy megnezzék a megboldogult koszorúkkal elborított ravatálát. Délután 3 órakor volt a gyászszertartás, s a halottsház udvarán száakra menő közönség adta meg Gyalóky Lajostnak az utolsó tiszteletet. — Nagy közönség sorfala között állt az utcán a díszes virág kocsis, mely csak úgy görnyedt a szebbnél-szebb koszorúk terhétől. Az udvaron ezüst rojtos gyász-menyezettel helyezték el a barna érczkoporsót, melyet szürke selyem szemfedő borított. A koporsó fedelén az elhunyt gyermekeinek nagy gyöngyvirág koszorúja pihent.

Román gyűlés Bolcas ügyében. A nagyváradi kicsapott román joghallgatóknak akadt egy gazdag patronusa Somanescu ur Bukarestből, aki háromszáz frank havijárulékot biztosít számára, míg egyetemi tanulmányait befejezi Jászvároson Romániában. Bolcas az ajánlatot elfogadta és legközelebb Jászvárosba megy. A bukaresti egyetemi hallgatóság a mult vasárnap nagy meetinget hívott egybe, hogy Bolcas kizáratása miatt tüntessen a magyar barbarizmus ellen. Miután több ifjú szónok nagyhangon beszélt a magyarság leg-

utóbbi infamiájáról. a mintegy 500 diákból álló menet Bukarest főbb utcáin a Somanescu háza elé vonult s ott egy Constantin Maldarescu nevű egyetemi hallgató többek közt ezeket mondta:

— Mikor hangunk áttör a Kárpátokon, hogy siketítően hangozzék a magyarok fülebe, elrejtve fognak meggyőződni, hogy az ősszes románság szolidaritása előkészíti a napot, a midőn minden román szabad lesz!

Azután az oláh himnusz éneklése után széteszolt.

Öngyilkos kapitány. Fogaraszról jelentő tudósítók: Capp, közös hadseregbeli kapitány tegnap gyakorlat után hazajövet, legényét kiküldte a szobából és annak Manlicher fegyverével szájába lött. Meghalt. Tettenek oka idegesség. Nagy jól bánt a legénységgel, mely szintén szerette.

Életunt pénztáros. Szekesfehérvárról írják, hogy Radernyug. takarékpénztári pénztáros öngyilkos lett. Hátrahagyott leveleiben elbucszuk leányától és tisztársaitól és azt írja tettenek okau, hogy életunt lett.

Egyházi lapok sajtópererei. A budapesti büntető törvényszék sajtorendőri kihágás miatt felelősségre vonta a Religio szerkesztőjét, dr. Breznai Bélát, miután a lapban néhány oly cikk jelent meg, a melyben az ügyesség politizálási látott. Mult hó 31-en volt a tárgyalás, a melyen a vádolt lapszerkesztő dr. Günther Antal fővárosi ügyvéd védelmezte, és pedig oly sikerrel, hogy a törvényszék a vádat elvetette. Érdekes a dolog az, hogy a védő ügyvéd a protestánsok vallás szabadságjogi jogán építette argumentációját az 1790/91. törvény kimondotta, mondá Günther, hogy a protestáns vallás gyakorlása és védekezése nem vonható politikai üldözés alá. Az 1848 iki törvény teljes egyenlőséget állapított meg a r. k. a. holikusok és protestánsok között, a vallás szabad gyakorlatáról szóló 1896-iki törvény pedig minden vallás számára biztosította a gyakorlás szabadságát. Ennek fogva a vallási tárgyú cikkek számára felmentést kért, annál is inkább, mivel a vallás és a politika közti határvonalát megvonni, az egyoldalúság veszélye nélkül hajó, sőt legtöbb esetben lehetetlen. Ezt a védekezést a törvényszék elfogadta, a szerkesztőt a vád alól felmentette. Ugyancsak meggyült a baja az ügyességgel a Sarospataki Lakoknak is. A mult évi 51-ik jelen évi I. számában ugranis Haragodi két cikket írt a »Miniszteri ünnepek« cím alatt s ezek miatt — miután politizálást lát benők — pert indított az ügyesség a lapot kiadó irodalmi kör, illetőleg annak képviselőiben Maklary Pap Miklós ellen. Reméljük azonban, hogy a bíróság a Sarospataki Lapokat is teljesen tel fogja menteni, mert hiszen lehelte és tette n, hogy az egyház a z i sajtó — ne szólhasson a kormány olyan intézkedései ellen, a melyek az egyház szervezetét, vagy vallását meggyőződését sértik. Ha így szökekarat tennének reánk, akkor minden egyházi lapnak meg kellene szűnie. Varjuk el azonban, mily merrekké mernek a prólapnak!

A gonoszlelkű cseléd. Pacsáy Maria cseledleány, a ki Kassán Klein Ferdinándnál szolgált s mert urnője vasárnap nem akarta a városba engedni, a család legkisebb gyermekén, a két éves Olga, úgy állt bosszút, hogy a kis lánykával egyedül maradván a szobában, azt erősen lefogta és szeméibe égő gyufát tologatott. A gyermek hangos jajgatására beháztak a családtagok és megakadályozták a gyújtásos tervet. Gyors orvosi segítséggel elérték, hogy a gyermek szemévilága megmenthető lesz. Pacsáy Maria ellen az eljárás megindított.

Le az Istennel. Hogy mennyire elvadhulhat a hitelenség emőjén felöltött emberi lélek s vakmerőségben hogy fordul teremője elea, szomoruan mutatja az, hogy a párisi község-nácsban egy Couvert nevű képviselő interpellációt intézett a polgármesterhez, hogy meddig őrül el a szabadgondolkodás híreben álló hatóság, hogy hitközségi iskolák

tankönyv...
Isten ne...
egy pár...
ur. —
a követ...
Ha vessz...
belopódz...
hogy van...
mely sor...
szabad g...
népbutit...
nül kiirt...
már évti...
vakmerő...
tennel!...
nás hitk...
sát tulvi...
szégyen...
merő em...
nácsban...
* S...
mayer J...
cziókban...
litikai vi...
múlt sz...
ját. A S...
gett az...
ezelőtt...
szereple...
hiveti, ki...
szedet ir...
*
vasuton...
helyi érd...
tak a ke...
gőzfűrés...
között fe...
galom t...
miniszte...
zási főfe...
meg es...
szempon...
meg, fell...
az egész...
galom t...
helyszin...
vár febr...
ügyelősé...
*
német...
tizenöt...
unta a...
Drezdai...
noka, I...
Bécsbe...
pestre...
jutható...
okirata...
fogott...
melyet...
legkésze...
landos...
sérték...
ugyanis...
sítette...
leány B...
születé...
ditotta...
*
egy reg...
járó gy...
magyar...
nevezte...
laviratt...
is az is...
hét elő...
ban »né...
meg nin...
nem is...
most m...
gyermel...
hogy a...
által be...
fizetti...
nik me...
a közök...
új népi...
Magyar...
Ha lye...
nek: ha...
ban De...
ügyben.

tankönyveiben «hol nyíltan, hol leplezetlen isten nevével találkozának». Fel is olvasott egy pár szemelvényt a tankönyvekből Couvert ur. — Így például «visszaélésnek» tekinti a következő szavakat a tankönyvekben: Ha veszedelmek környékeznek, önkénytelenül belopódzik szívünkbe a névtelen sejtelen, hogy van, sőt kell egy magasabb erőnek lenni, mely sorsunkat gondviselés szerűen intézi. A szabad gondolkozó azt követeli, hogy az ilyen néphitítésre irányzott kitételeket könyörtelemül kiirtsák a tankönyvből. A városi tanács már évtized előtt kimondotta — így végezte vakmerő szavait Couvert — hogy: is az istennel! s ime még gyáván eltűrjük a babonás hitnek terjedését, mintha az ember sorsát túlvilági gondviselés intézné. Paris város szegényére nem talalkozott senki, aki a vakmerő ember istenkáromlását ott a városi tanácsban megtorolta volna.

*** Stroszmayer ünnepeltetése.** Stroszmayer József diakovári püspököt nagy ovációkban részesítették a horvat egyházi és politikai világ, abból az alkalomból, hogy a múlt szombaton megérte 85-dik születése napját. A Stroszmayer-párt küldöttségleg tisztelgett az agg vezérrel, aki, daczára pár évvel ezelőtti tett abbéli kijelentésének, hogy politikai szerepléséről lemond, örömmel fogadta régi híveit, kikhez érdekes tartalmu politikai beszédet intézett.

*** Teherforgalom a szatmár-erdői vasúton.** A szatmár-erdői keskenyvágányu helyi érdekü vasút tervezői az iránti folyamodtak a kereskedelemügyi miniszterhez, hogy a gőzfűrészi állomás és a rakodó megállóhely között fekvő vonalrészben ideiglenes teherforgalom megindítására adna engedélyt. — A miniszter utasította a m. kir. vasúti és hajózási főfelügyelőseget, hogy a vonalat vizsgálja meg és az ideiglenes forgalom életbeléptetése szempontjából szükséges föltételeket állapítsa meg, felhatalmazást advan egyúttal arra, hogy az egész kocsiakomanyu ideiglenes teherforgalom megindítására vonatkozó engedély a helyszínen megadásra. A vonal megvizsgálását február hó 9-én fogja megtartani a főfelügyelőse.

*** Elza kisasszony kalandja.** Egy kis német leány, Mahneit Elza, a ki mindössze tizenöt tavaszt látott, miért miert nem, megunta a szülei házat és neki indult a világnak. Drezdából, a hol atyja egy sörgyár hivatalnok, Bodenbachon és Prágán keresztül Bécsbe utazott, a honnan ellátogatott Budapestre is, ott nevelőnő akart lenni, de nem jutott álláshoz, mert nem volt semmiféle okirata. A pénze, a mit magával hozott, elfogyott, elköltötte azt a három forintot is, a melyet a német konzulátuson kapott és a legkétségbeesettebb helyzetben volt már a kalandos természetü kis leány, a mikor bekísérték a rendőrséghez. A drezdai rendőrség ugyanis tegnap a kisasszony szökéséről értesítette a budapesti főkapitányságot, mert a leány Budapestről táviratban pénzt kért, a szüleitől. A rendőrség ma délelőtt utnok indította a leányt Drezdába a szülőihez.

*** Nincs tanító.** Ezt a hírt hozták haza egy reggel Körösmezőn az állami népiskolába járó gyermekek. A tanfelügyelő aztán megmagyarázta a szülőknak, hogy a tanítót ki-nevezték a kecskeméti gazdasági iskolába, azt távirattal rendelték az új állomásra, miert is az iskola néhány napig zárva lesz. Ez két hét előtt történt, a körösmezői gyerekek azonban még mindig nem járhatnak iskolába, mert még nincs tanító. Sőt ebben az esztendőben nem is lesz, mert miképen a tanfelügyelő most már bevállja — pályázó nem akad. 47 gyermek tehát veszt 1 egész esztendőt, sőt hogy a dolog még csúfabb legyen, a szülőktől által befizetett tandíjat sem akarták visszafizetni. És mindez egy állami iskolában történik meg, 2 évvel a millennium után, a mikor a közöki miniszter büszkén hirdette, hogy 1000 új népiskolát állít fel, mert az a cél, hogy Magyarországon senki se maradjon irástalan. Ha ilyen eset valamely népiskolában történik: hallanánk lamentációt, amiként e napokban Debreczenben is olvastunk sokkal enyhébb ügyben.

*** Báuffy őrszik.** A P. Licyd esti lapja írja a következőket: Pár este óta dek t i v e k sétálnak a szabadevü klub bejárása előtt. A rendőri védelem kétségkívül B a n f f y miniszterelnököt illeti, amin ugyan is ő elhagyja a klub heiyiségét, és haza koczik a detektívek is eltűnnek.

*** Csók elmélete.** Rég megmondta a derék Hafiz poeta, hogy «a csókot gyakorold és ne magyarázd», de azért akadnak még mindig emberek, a kik szeretnek törvényekre és szabályokra foglalni a csókot, két szerető léleknek ezt a szép megnyilvánulását, a mely megóv a gonosztól ha az édes anyadtól kapod, és fölkorbácsolja a véredet, ha a kedvesednek adod. A francziak egy most megjelent folyóiratában azon igyekeznek Paul d' Enjoy is, egy francia ur, hogy megállapítsa a csók törvényeit s elméletbe foglalja a csók különféle alakjait. Azt mondja, hogy ő kétféle csókot ismer: a: üdvözlés és szerelem csókját, a mivel bizony nem mond sok újat, mert más sem ismer másfélet. De közb n igen érdekes dolgokat mond el a kínaiak csókjáról. Eddig ugyanis mi európaiak azt hittük, hogy a derek kínaiak ha összelálkoznak barátságos üdvözlés czéjából csókolják meg egymást s nem egy diáknak tett meg a szíve irigykedéssel kínai kollegája iránt, a mikor könyvből ezt a szokást tanulta; hiszen ott csak kimegy az ember az ucczára s annyiszor csókolja meg az ideálját, ahányszor akarja. Ám a dolog nem egészen úgy van. Sőt a kínaiak nem is ismerik a barátságos üdvözlés csókját s a szerelmi csókön kívül egyéb csókot nem is ismernek; az anya ott nem csókolja meg a gyermeket s a rokonok vagy jó ismerősök sem csókolódnak úgy, mint nálunk, hanem azután is csak szerelemből csókolják meg egymást a találkozó. Azaz dehogycsókolják; a kínai ember először is az orrát teszi a szeretett leány arczára, azután hőszen lelegzetet vesz az orrán át, behunyja a két szemét s végül cséttent egyet a nyelvével a jóézés jeleül, de az ajkával sohasem érinti a megcsókolt arczót. Ime, a kínaiak csókja tehát csak szagolás, mert a kínaiak az ajkkal való csókot undorítónak tartják és Áman lakói például nem mumussal jészgetik a gyermekeiket, hanem a fehér ember csókjával. A legérdekesebb pedig az, hogy ez a szagoló csók valóságos szerelmi aktus, mert míg nálunk még a szerelmi csók is csak bevezető sora lehet a szerelem fiziológiájának, addig náluk ez a fura csók már egy egész fejezet ebből a gyönyörrel teli tudományból.

*** Tanító mint bakter.** A magyar közoktatásügy dicsőségére valik az a hír, amelyet Kassáról jelentenek. Eszerint Nyíri községében egy év óta éjjeli őrszolgálatot rendszeresítettek s arra a tanítót s a református lelkeszt is kirendelték. Az őrszolgálatot azért hozták be, mert a mult esztendőben egy éjjel a kocsmablatok valaki beverte s a tettes nem került kézre. Azóta minden éjjel fegyveres őrcsapaleselkedik az éjjeli rendbontókra, de dologa sohasem akad. Mindazonáltal a tanítót és a papot is kirendelték s mikor ezek titakoztak, azt mondták nekik, hogy fogadjanak helyetteseket. A pap meg is eszelekedte, de a szevény tanító honnan vegye ehhez a pénzt? Megtörtént tehát, hogy egy magyarországi községben a tanító mint bakter tett szolgálatot. Ez is adalék századvégi kulturánk történetéhez.

*** Züllés útján.** Kassáról írják; Nikolvicski Antalt, elökelő szülői gyermekét, ki már javító-intézetben volt és onnan kiszabadult, de kicsapongó életét folytatva, szülőinek kérelmére ismét javító-intézetbe küldték, egy kassai rendőr kísérté Kolozsvárra az ottani javító-intézetbe. Kolozsvárra megérkezve a rendőr, egy hentesüzletbe lépett szalonán va sárolni. Mig a hentes az arut kiszolgálta, Nikolvicsky felragadta a pulton heverő selyes bardon és saját fejére irányzott vele vágást, mit a rendőr megakadályozni akarván, dulakodás támadt, miközben az éles bárd Nikolvicsky balkezére zuhant, úgy hogy kezét a csuklónál átvágta. A sebesültet a kórházba szállították.

Czivis bál csoport.

Felvette: GONDY KÁRÓLY

Láttál-e már kedves olvasóm — felteszem rólad, hogy nyájas is vagy — de meg hogy is ne gyönyörködtél volna tikkasztó nyár hevében a sűrűn összefont delignyító tarka csoportjában, midőn a lugos vaszerkezetébe belekapaszzkodva a szellővel enyeleg minden egyes virág szirma? Ilyen színes fényképet nyújtott a m i b á l u n k, midőn a deliczeg ifjuság sötétlő aczél izmaiboz tapad a szifidek rózsá, kék és fehér leuge ruhája.

Nem láttál ott egyéb színt, csak néha a szemkaprázatában a rózsá és kék árcsapott a lila színbe, ahogy azt a delignyító zsendge ernyő pálczáin is láthatjuk. Mint egy család fajához tartozó edes gyermekei remegve pihentek a párok egymás kebelén; egy fajta viragok ölelkezve rövid időre versenyeztek a nyitásban.

Talán a meghívóban volt kikötve, az év, vagy a születés napja, oly egyforma üdeség honolt arcuk szírmáin. Egy érzület, egy gondolat villant át a virágtelepen; egy eső, egy áldás segítette lábra a reszkető szíveket.

Edes jó piktorom, ne válassz többé virágot a csendélethez, mert a mi báunok igazi magyar zsanert képviselt... kicsi pallettára férnek a népelet színei. Nem volt ott sem piros, sem sárga szín látható, csak a rendezők mellén a tüzi kokárda világitott. Csalódtok, ha azt hiszitek, hogy a tulipiros a mi színünk, közvetlenül a vérszín jellemzi a függetlent.

Aldott és aldást szóró, békes népe ez az istennek... mit bántjátok ti zsoldosok?

Eredj, győződjél meg, hogy mily nyíltan manipulál közvetlenül az isten ege alatt. Tudom más képet alkotol te bürokrátikus, ha látod, hogy a megelhetés függetlenségéért hogy hajtja járomba a fejet!

Kevés kivétellel a nagy civitas becsületes polgárai gyűltek itt egybe, mert bizony ritkán kerülnek össze ezen a parcellázott területeken.

Itt egy kedves aranyzajú pap szép tenorjával kelt figyelmet, amott egy bator vitéz könyörög néfelejtésnek; de még az ujságíró sem kapott kosarat, daczára, hogy a jó néniket haragszanak rája, hogy a nevüket elferdíti a virág katalógusban.

Mindegyik nemzetnek meg van a tánca, a miénk a csárdás; ebbe bele nem fárad még itélet napig sem az igaz magyar; harom a táncz halálig.

De azért van a czivisben annyi becsület, hogy a vendégnek nem szegi akarata és felzandulnak nyomban a keringő andalító dalai, miket a czivis áhitattal egy helyben hallgat. A tur tánczokról hamar hazakerülnek, vagy el sem indulnak a párok: csárdásban van az élet; a keringőben a végítélet.

Egyenes az éke-barázdá útja, nincsen módjában, mint a denevérenek hosszú körben repkedni, csak mint az orsó egy helyben, szük csárdájában.

Egyenes nyíltszívűséggel szembe száll, mint a madár az egymásnak szánj pár. — Addig csipegeti kívülről az arany kalitka fényes drótját az udvarló, míg végre belül kerül. Oly tág is az a szegény szív, úgy szabadon egymagában, hogy ültetését nem is érezni; ráfér egy kis drótoztatás. Mily édes itt belől az ének, mily kényelmes a cukrot szedni az imádott kezébe! — ha nem a szájából.

A sokat meghurcolt házasság utóljára is polgári lett a polgári eskü biztosítja az a lalomat. Mily édesen fűződnek e nemzet alatt a gyönyg eszmék a család és haza körül?

Hat nem ellitte-bál volt a mi bálunk; nem a morganatikuss estélyek turf-ja, hol az echiyeziák, hybridák, kamoliák és bigoniák illatában légtöre csak a szín és színjátéknak kedvez; hol a műviragok díszében a fémek csillámlása is bevegyl és a kiszorult szívek

koloniákra szorulnak. Mától helnapra semmi sem biztos, pedig a hosszú számtatásban az idő gyorsan eljar. Az április szeszély a szerelemben, nem hozza meg a szép kikeletet de egyenes az ő-zi időbe vezet. Mily balga, ki éreztapra fekteti szive sorsát!

Abd már fél hatra jár az idő; feleségem már baba vagyik. Arcziról leolvatom az aggodás melyebb nyomát. Nem csoda, midőn hat és fél év óta vonva meg egyetlen gyermekétől az éji őrizetet! Azon is látszik tépelődni, vajjon hogy is lesz, majd ha ő szivet keresni indul leánya részére és ha végre célt ér, lesz-e oly módban, hogy függő lenni alja meg helyét a tar-adalomban.

Fényképezés villanyvilágítás mellett volt hirdetve a fényes feljaron, még pedig fényes sikerrel kecsgetve. Azt hiszem, nem app-rehendál a t. kollega, hogy hivatlanul e jelenben felmutatott gyors fényképpel mester-ségebe kontarkodtam és a gyors-sajó utján őt megelőztem.

Színházi affér.

A helyi lapokból már ismeretes afferból kifolyólag, amely Farkas Mihály iapunk munkatársa és Rubos Árpád a szintársulat tagja közti lejatszódott a debreczeni hírlapírók gyűlést tartottak, amelyen felülbíralak azon kritikát, amely az incidensre okot adott.

A gyűlés eredményéről szóló határozatot Kóncz Ákos nyújtotta át Farkas Mihálynak. A határozat szóról-szóra a következő:

Tekintetes

Farkas Mihály uroak

Debreczen. A debreczeni hírlapírók testületete a Debreczeni Ellenőr, a Debreczeni Hírlap, Reggeli Újság, Debreczeni Újság és Debreczen felelős szerkesztői és összes munkatársai összegyűltek és azon alkalomból, hogy a szintársulat egyik tagja a kritika miatt Farkas Mihály hírlapíró társunkat szóval inzultálta, a következő határozatot hozta:

A debreczeni hírlapírókar 1899 február 1-én elapós bíralat alá vevén a »Debreczen« cz. politikai napilap Jan. 30-án megjelent számának »Színház« rovatában f. m. jegy alatt a »Paraszt-kisasszony« cz. darabról írt színházi kritikát: egyhangulag kimondotta, hogy senkire nézve abban becületességét nem talál s f. m. ur a jelzett színházi kritikával olyan jogot gyakorolt, ami tárgyilagossá kritika írásnál a szereplőkre való tekintet nélkül bármely hírlapíró is méltán megilthet.

Debreczen, 1899 február 1-én.

Kóncz Ákos s. k., Ady Endre s. k., Ujlaki Antal s. k., Lőw József s. k., Zoltai Lajos s. k., Bartha Mór s. k., Sipos Béla s. k., Than Gyula s. k., Dr. Király Péter s. k., Máthé László s. k., Varga Sámuel s. k.

A Budapesti Napló szombati számában ezen ügyre vonatkozólag a következőket írja:

*Kritikus és színész. Debreczenben sűrűn követik egymást a színházi afférek. Csak a napokban történt, hogy kritikus és színész pisztolyal a kezében állott szemben egymással a színházban. Utánna egy második affér következett, amelyben szintén kritikus és színész szerepeltek, mint ellenfelek. Az affér előzményei, mint azt könnyen ki lehet találni, egy kritika. Farkas Mihály, egyik

debreczei újságnak a színházi kritikusa, kedvezőtlen véleményben talált lenni, a társulat egyik női tagjának, Sertőzi Zseni asszonynak egy népszimű atakításáról, s ezt a véleményét meg is írta a maga újságjában. Másnap a színész fője, Rubos Árpád, aki maga is tagja a debreczeni társulatnak, a színház előtt rátamadt a kritikusra, amiből aztán lovagias ügy lett. A Felek megverekedtek egymással s a párbajban Rubos Árpád kapott sebet.

Az affér lovagias oldalához, természetesen, nincs szavunk. Hozzá kell azonban szólnunk a kritika joga szempontjából. A kritikanak megvan a maga joga s a míg jogának a határát nem lépi, semmiféle művésznék — legyen elsőrangú vagy nem — nincsen joga hármiféle retorzióval élni. A kritika jogának ez a határa odaig terjed, hogy megbeszélheti a színész alakításait s mondhat róla kedvezőt, kedvezőtlen, dicsérhet, gancsolhat s mindaddig, amíg a színész alakításáról és nem a személyéről van szó, a kritika nem lépi át a maga jogos határát. Előttünk van az a kritika, amelyből a debreczeni affér támadt s azonnai le is nyomtatjuk:

Sertőzi Zseni — szól a kritika — a paraszt-kisasszony szerepében megmutatta, hogy mennyire nem való népszimű szerepekbe. Játéka erőltetett esetlen volt. A ropogós magyar nókat kuplé módon, minden érzés nélkül énekelte el. — Mindezekről eltekintve, szerepét jobban is megtanulhatta volna, mert akkor Csákkal való jelenésében nem állottak volna be oly kínos szünetek. Ha mást nem, szerep tudást joggal várhatunk tőle.

Ez a kritika, kétségkívül, nem valami kedvező arra a színészre, a kiről szól, de épp oly kétségtelen, hogy egy szóval sem lépi túl a kritikának azt a jogos határát, a melyet fentebb körvonaloztunk. A debreczeni esetben Rubos Árpád, mint a színész fője lépett fel, a mibez semminő joga nem volt, mert a kritika nem a feleségéről, hanem a színésznőről szól. A színész nő alakításához pedig jog van a kritikának. A debreczenihez hasonló esetek csak karát okoznak a művészetnek s ez az, a miért érdemesnek tartottuk szóba hozni. A debreczeni új-agírók egyébiránt a maguk részéről is elégtételt adtak megsértett kollegájuknak azzal, hogy szolidaritást vállaltak vele a kritika szabadságának az érdekében s egyik debreczeni újságunk külön cikkében két vedelmére a kritika jogának. Ezen magunkéva teszünk ennek a cikknek a következő befejező szavát: Álljon mindig őrt a sajtó igazságos kritikája, melyet befolyásolni nem lehet, de — és ez igazgyezze jól meg mindenki, aki illet — terrorizálni sem! A kritika olyan jog, mely vedelmében hatalmas tabort egyesít s melyet meg fogunk, meg kell vedelmézni!

Színház.

Heti műsor.

Holnap szerdán »A Bűnös«. Holnapután csütörtökön ugyanaz kerül színre.

Végrehajtó. Tegnap este közepesen telt ház előtt a »Végrehajtó« című bohózat adagott ismételtlen elő. Az előbbi referádinkban elmondottunk már mindent amit a bohózatra vonatkozólag elmondani legjobb megőzödésünk augallt. Ezuttal tehát mindössze annyit még a mondani valónk, hogy szeretnők a »Végrehajtó« t a szinpadról legalább ebben a saizontban viszont nem élvezni többé. A végrehajtó az eleiben is a legkellemetlenebb vendégek egyike, de ha a kettő között kell választani a közönségnek, hogy t. i. ismét a színházban élvezze a »Végrehajtó« t, vagy otthon küldjön valamelyik hitelező a nyakára egy végrehajtót, alig hiszszük, hogy a közönség ez utóbbit nem választana inkább. Az előadás praeciz összevago volt s a szereplők temperamentumos előadásukkal

minden lehetót elkövettek, hogy kibékiték a publicumot a »Végrehajtó«-val.

Dr. K. P.

CSARNOK.

A rendőrkapitány ur parbaja.

Humoros regény.

Írta: Mocsáry Miklós.

IV-ik fejezet. (8.)

— Mely kompromittál egy közmondást, mert a két vételkedő közül a harmadik nem örül. —

Jámbor Tóbiás ama szerencsétlen esés után sem érezte magát szerencsétlennek, mert biztosítva gondolta maga számára a bajos ilka szivet.

Miután a parókat feltette s kellően boszankodott báró szán, mikor számót se tudott róla adni, hogyan cseppent belé; (valószínűleg azon uraságoktól levett ruhákkal együtt szerezte meg, melyben benne maradt egy névjegy) s okozta magát, mert névjegyéről nem gondoskodott előbb, hogy milyen névre? az egyelőre titok.

Tóbiást a városkapitányi iroda felé látjuk haladni a folyosón.

Bent a szobában a költői lelkületű Kóbi volt egyedül, aki rimeket kovácolt, a melyet azonban nem a »Tükör«, hanem a »Varasdi Hirharsona« számára szánt.

(Ebben a kis városban három mondd 3 lap volt, csoda, hogy meg tudták élni.)

Eleget is boszankodott, mikor valaki kopogtatásával felzavarta.

— Szabad! — kiáltott dühösen, de ajkai a következő pillanatban kedves moogyra nyíltak meg.

Jámbor Tóbiás lépett be.

— Eljöttem, hogy az igazságszolgáltatás kezébe adjam magamat.

— Tessék helyét foglalni.

Jámbor Tóbiás ült es Kóbi örömtől sugárzó arcczal vette elő a »Budapesti Napló«-t.

Forgatta s rátalált a Papp Gyuláról szóló cikkekre.

Elolvasta a személyleírást.

Ez kiáppott.

Fekete haj. (Nro 1.), fekete korszak, (Nro 2.), szemüveg, (Nro 3.), ezüstnyelű sárpálcza sargáczipó stb. no meg az orra — rendezés — rendezés — rendezés; s z á j a — f ü l e — rendezés; egyszóval Kóbi úgy érezte, hogy élete legszebb pillanata előtt áll, mikor csak perczek kérdése, hogy mikor üt 1000 frt tőke a markát.

Igen udvariasan fordult az ál Pap Gyulához:

— Mit is tetszett mondani kérem?

— Eljöttem, hogy az igazságszolgáltatás kezébe adjam magamat. Tudom. — Ez eddig jól van. De kihez legyen szerencsém.

Tóbiás (pardon) Papp Gyula felállott.

— Papp Gyula vagyok!

— Nemde Ön sikkasztott 200.000 forintot az Első Hazaiból?

— Igen.

Kóbi csettentett.

— Gratulálok! Ez jó fogás volt. Mondok kérem, szereti Ön az asszonyokat?

— Ugyan miért?

— Mert én nagyon szeretem. Haj, mily kalandjaim is voltak nekem.

(Itt Kóbi eltért az igazságtól, mert nem volt ugyan egy kalandja az asszonyokkal, az is még gyermek korában az anyjával, a botot hozta érintkezésbe testének egyik kevésbé nemes részével.)

— Még mindig nem értem.

— Én arra értem, hogy talán azt a nagy összeget asszonyokra költötte?

— Isten mént! — kiáltott fel ijedten Papp Gyula, de azután mást gondolt.

— Hat azokra is. Meg a lovakra, cigányra.

Inter duos litigantes tertius (non) gaudet.

— De maradt egy kis pénze.
 — No van még.
 Kóbi felismerte a helyzet előnyét.
 — Nem adna kölcsön öt forintot, becsü-
 letemre holnap visszaadom! — miközben
 arra gondolt, hogy Papp Gyula holnap már a
 gyorsvonattal erős fedezettel fog menni a fő-
 városba.

— Ezer örömmel!
 Folyt. köv.

KÖZGAZDASÁG.

A takonykór elleni védekezés.

(B. Gy.) A földm. minisiter tárgyalta ren-
 delete tehát első sorban oda irányul, hogy a
 takonykór biztosan felismertetvén, ellene a
 védekezés helyes mederbe tereltesse. E szem-
 pont mellett kiváló súlyt helyez arra, hogy
 a gazdaságosság mellett ne terheltesse a
 zarlati intézkedésekkel, sem pedig tul-
 ságos anyagi káro-odással az elrendelt írtások
 folyamán.

Nem halgathatjuk azonban el, hogy e
 tekintetben a rendelet nem eléggé felel meg
 a jogos igényeknek. A kétségkívül helyes
 megoldás az volna ugyanis, hogy minden ha-
 téskor rendelet folytán kiírtott loért, annak
 teljes értéke térítessék vissza a tulajdo-
 nosnak.

Hszen az írtás közérdekből történik
 és méltányos volna, hogy a közérdekből egye-
 sekre eső kárért az illetők az államkincstár-
 tól nyernének kártalanítást. Hogy ez ma meg
 nem történt meg, az a dolog természeté-
 ben rejlik, mert a kártalanításnak a rendelet-
 ben kifejezett nagyságát még az 1888. VII. tc.
 alapította meg.

Hogy mégis némi karpótlást nyerjenek
 szegényebb tulajdonosok, erre nézve való-
 színűleg a létező állattenyésztési és állat-
 egészségügyi alapok fognak igénybe ve-
 telni.

A rendelet intézkedik az iránt is, hogy
 a külföldi forgalom zavartalan lebonyolítása
 biztosítva legyen. E célból a verseny lov-
 k kivételével minden külföldre irányított vagy
 onnan érkező lozállítmány a feladás illetve
 kirakás alkalmával a kirendelt szakérő által
 meg lesz vizsgálva, a midőn csak a ki-
 fogástalanul egészséges lovak szállításá-
 engedhető meg.

Lényeges újítás az is, hogy a kubiko-
 sok kupeczek és cigányok lovai állandó állat-
 egészségügyi felügyelet alá helyezték nek. —
 Tudvalevőleg az említettek kóborlásaik köz-
 ben legkönnyebben fertőzhetik állataikat, de
 meg a ragály terjesztésére is leggyakrabban
 okot szolgáltatnak.

A cél elérésére azonban nem elég magá-
 a rendelet, hanem ahhoz első sorban szükséges,
 hogy fontosságát átérve a gazdaságosság
 töle telhetőleg igyekezzen ezen saját előnyére
 szolgáló intézkedések sikerét biztosítani.

Mindenki ügyeljen fel pontosan saját állat-
 aására, azok megbetegülését vizsgálta meg
 azonnal, bejelentési ötelességének pedig tegyen
 eleget. A közönség ezen preventív intézkedé-
 sekre köteles, — többet tőle nem kíván-
 hatunk.

Annál nagyobb igényeket támasztunk az
 állat-egészségügyi hatóság működése
 iránt. Lóállományunk ez idő szerint a jelen-
 tések alapján mentesnek látszik a takony-
 kórtól.

Ha ez tényleg így van, akkor ebben ör-
 kösnek, hogy a nagy forgalom miatt állandóan
 veszélyeztetett állományunk ne fertőztessék
 be jól tudjuk, hogy ezen ügyek kezelése ava-
 ról kezében van a hogy Debreczen állat-
 egészségügyi rendőri működése iránt a legérte-
 kemesebb Bécs városi hatóságok teljes bi-alom-
 mel vannak, amin azt Spertl osztrák osztály-
 tanácsos is elismeri volt kényesen.

Elvárjuk hogy az állat-egészségügyi
 hatóság a takonykór elleni védekezési
 intézkedések folyamán is dicséretes eljárást
 fog tartsanak.

Folyt. köv.

Budapesti gabonatársaság.

feb. 6.

készárúüzlet hivatalos árjegyzései a következők

Bursa	S	Ar 100 klg.		100 kilogramm
		Ár	100	
Bánsági ó	76	—	80	00.00—00.00
" " " "	77	—	81	00.00—00.00
" " " "	78	—	82	—
Tiszavidéki ó	79	10.05	10.10	10.05—10.60
" " " "	76	10.20	10.25	80
" " " "	77	10.30	10.35	81
Peatvidéki ó	78	10.45	10.50	82
" " " "	79	10.25	10.40	—
" " " "	79	10.35	10.50	80
Fehérmegyei ó	76	10.35	10.40	81
" " " "	78	10.40	10.50	82
" " " "	79	10.50	10.55	—
Bácskai ó	76	10.20	10.45	80
" " " "	7	10.30	10.55	81
" " " "	8	—	—	82
Észak mag	78	—	—	80
" " " "	79	—	—	81

Fajta	Mm. hekt. ben	Ar kilogramm	
		Ár	100
Őz elsőrendű új	70—72	8.10	8.15
" " " " " "	—	8.00	8.05
" " " " " "	—	6.10	6.40
Árpa takarmánynak	60—62	6.70	7.50
" " " " " "	—	7.70	8.50
" " " " " "	—	5.70	6.05
Zab	39—41	5.55	5.60
Tengeri bánsági új	—	—	—
" " " " " "	—	—	—
Repce bánsági	—	4.25	4.50

Sertés vásár.

Köbányai sertéspiacz. Február 6. Ma-
 gyar elsőrendű: Őreg nehéz (paronként 400
 kgron felül) 46—46¹/₂ kr. Közép (paronként
 300—400 klg. súlyban) 46¹/₂—47 kr. Fiatal
 nehéz (paronként 320 kilogrammon felüli súly-
 ban) 49—49¹/₂ krig. Fiatal közép (paronként
 21—320 klg.) 48¹/₂—49 krig. Fiatal könnyű
 paronként 250 kgrig terjedő súlyba. 48—49
 kr. Szerbiai: nehéz (paronként 260 klg.
 felüli súlyban) 47¹/₂—48 krajczárig, közép
 (paronként 240—260 kilogramm súlyban)
 47—47¹/₂ krajczárig. Könnyű (paronként 240
 kilogramm terjedősúlyban) 46—47 krajc ár.
Sertésállomány: 1898. évi feb. 4-én
 volt készlet 28.699 darab, 1898 feb.
 hónap 5-én felhajtott 76¹/₂ drb, 1898 feb.
 hónap 5-ik napján elszállított 791 darab
 1898 feb. hó 6-ik napjára maradt készlet
 ben 28.662 darab. — A hizott sertés üzlet-
 rányzata változatlan.

IRODALOM.

Sárosi Hírlap. Ezen a címen újévkor
 új lap indult meg Fperjesen. Felelős szerkesz-
 tője: Beer Ferencz tanítóképző tanár főmunka-
 tásza: Körösy György dr. kir. kath. főgymn.
 tanár. Munkatársai a vidék ismert nevéi toll-
 forgatói.

Szerkesztői üzenet.

F. J. urnak. Sajnáljuk de névtelen le-
 velekre nem válaszolhatunk.

Nyilt-tér.

A modern terapiában az
 orvosok mindinkább a termé-
 szetes gyógyvizek használatát,
 ezek között különösen a maga-
 nemében páratlan **Ferencz
 József keserűvizét**
 ajánlják. A Ferencz József ke-
 serűvíz már több mint husz év
 óta van használatban s egy
 hiányoznia.

Hirdetés.

A Debreczeni Első Takarékpénztár mint
 jelzálogos hitelező közhírré teszi, hogy f. évi
 február 9-én d. u. 3 órakor a kir. Tör-
 vénysek árverési termében árverés alá ke-
 rülnek Szabó István és neje Szabó Julianna
 debreczeni lakosoknak a debreczeni 2248 sz.
 tjkvben 2374 hr. sz. n. felvett **Hatvan ut-
 czai 293 □ öi területű 1523 régi 63 új sor-
 számú házastelke** 9312 frt kikiáltási ár mel-
 lett, ugyanazoknak a Szepes pusztai 37 és 40
 sz. tjkvekben felvett **22 hold 800 □ öi, azaz
 4 nyilas, illetőleg 50 hold 1000 □ öi, azaz
 9 nyilas területű tanyai földjeik** 6134 frt,
 illetőleg 16132 frt kikiáltási ár mellett.

Továbbá árverés alá kerül ugyanott f.
 é. február hó 10-én d. u. 3 órakor özv.
**Veres Lászlóné és gyermekei tulajdonát
 képező,** a debreczeni 3304 sz. tjkvben felvett
 203 □ öi területű **Nap-utcza** **2496 régi 7
 új számú házastelkek** 4 hold **650 □ öi on-
 dodi földjével együtt** 6002 frt kikiáltási
 ár mellett; végül:

Árverés alá kerülnek f. é. február 11-én
 d. u. 3 órakor ugyanott az ifj. **Barcsay
 Miklósné és társai tulajdonát képező,** a
 debreczeni 2678 sz. tjkvben A + 3—7 r. sz.
 alatt felvett, összesen **36 hold 17 □ öi terü-
 letű,** természetben egy tágas fekvő udvaros
 földkekből álló tanya birtok 2414 frt kikiáltási
 ár mellett; és az ugyanazok tulajdonát képező
 a debreczeni 3234 sz. tjkvben foglalt **225 □
 öi területű Szent-Anna-utcza** **2524 régi
 60 új számú házastelkek** 2 hold **1000
 □ öi ondodi földjével együtt** 6349 frt ki-
 kiáltási ár mellett.

Az árvereimi szándékozók, amennyiben
 előlegesen tájékozódni kívánának, a debre-
 czeni Első Takarékpénztár ügyész hivatalában
 a délutáni órákban minden irányban felvi-
 lágoztatást nyerhetnek.

285.

Az István' gőzmalom társulat

GYÁRTMÁNYAINAK ÁRJEJYZÉKE

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott
 általános magyar malom-gyűlésen megállapított
 1887. évi június 1-én életbe lépett eladási
 fizetési és szállítási módzatokra vonatkozó
 egyezmények szerint.

ITT HELYBEN KÖTELEZETTSÉG ÉS ENGED-
 MÉNY NÉLKÜL.

Keszpénzfizetés mellett, zsákkal együtt:

	100 kiló
A. Asztali dara nagyszemű	17.60
B. Asztali " aprószemű	17.20
O. Királyliszt	17.80
1. Lángliszt kivonat	16.60
2. Elsőrendű zsemlye liszt	16.00
3. Zsemlye liszt	15.20
4. Elsőrendű kenyér liszt	14.40
5. Közép kenyér liszt	13.60
6. Kenyér liszt	12.80
7. Barna kenyér liszt	16.00
8. Takarmány liszt	6.00
11. Fiom korpa zsákkal	4.40
11. " " " " " " " "	4.20
12. Durva korpa zsákkal	4.20
12. " " " " " " " "	4.00
12. Csirke bura zsákkal	3.60

A zsákok súlytartalma, súlyos tiszta súlynak véve.

A. B. —6 számig 85 kilogramm.

11. és 12. szám 50

Debreczen, 1899 február 5.

Üzleti könyvek nagy raktára.

HOFFMANN és KRONOVITZ

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánlkozik:

nyomtatványok elkészítésére,

kereskedők, gyárosok és iparosok részére.

Levélpapír czégnomással

1000 drb. 3 frt 50 krtól feljebb.

Levélborték czégnomással

1000 drb. 2 frttól feljebb.

Monogrammal ellátott

Lakadalmi és báli meghívók.

Éljegyzési kártyák

nagyon olcsón.

Névjegyek

Tánczrendek

Számlák

Jegyzékek

Üzletjegyek

Körlevelek

Arjegyzékek

Műsorok

Zárszámadások

Évi jelentések

Dombornyomású galvanizált remek

reklam falragaszok.

Pinczérszámlák, bor és sörczimkék.

Menu kártyák a legdiszesebb kivitelben.

Regények, elbeszélések, költemények.

Tudományos és szakmunkák előállítása.

Rovatos ívek, tabellák.

Részvények, szelvények.

Elsőbbségi kötvények, értékpapírok.

Diszesen kiállított étlapok.

igen mérsékelt árak mellett.

Ruggyanta bélyegzők igen olcsón.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.